



ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ



ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Μεσογείων 96, Τ.Κ. 115 27 ΑΘΗΝΑ



ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΤΕΥΧΟΣ 42



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ	
ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ.....	3
ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ Ή ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ;	4
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΤΕΝΝΩΝ.....	5
Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ.....	6
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ.....	7
Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.....	8-9
Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ «ΣΚΟΠΙΑ»	11
ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ	12
ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΝΙΚΗΣΕ ΤΗΝ ΑΘΕΪΑ	13
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ	14-15



ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τριμηνιαίο Περιοδικό Ένημέρωσης
καί Πνευματικής Οικοδομής

Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἀρχιμ. Νεκτάριος Κιοῦλος

Ἐπιμέλεια Ἐντύπου: Δῆμος Πολύζος

Φωτογραφία: Ἀχιλλέας Καλλιῶρας

Υπεύθυνος Διανομής: Τσαρούχας Αθανάσιος

Μεσογείων 96, Τ.Κ. 115 27 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 7489 293, Fax: 210 7788 142

Ἡλεκτρονικὴ Ἐπικοινωνία:

email: thriskeytikoelas@gmail.com

Ἐκδοτική παραγωγή:

CAITHC

Τηλ.: 210-34.76.090

Ἐξώφυλλο: Ὁ καλὸς Ποιμὴν (ψηφιδωτό, Ραβέννα Ἰταλίας)



Μεγαλύτερος σεβασμός στήν παράδοση της Ρωμιοσύνης

Τραγικά τὰ ἀποτελέσματα τῆς παγκοσμιοποίησης
γιά τόν Ἑλληνισμό καί τήν Ὁρθοδοξία

Τα τελευταῖα χρόνια ὅλοι μας εἴμαστε μάρτυρες τῶν μεγάλων ἀλλαγῶν πού συντελοῦνται ἢ ἐπιβάλλονται στή χώρα μας σέ ὅλους τούς τομείς ὑπό τό πρίσμα τῆς παγκοσμιοποίησης.

Τά ἀποτελέσματα πλέον εἶναι ὁρατά στήν ἐθνική, κοινωνική, πνευματική, πολιτιστική καί θρησκευτική ζωή.

Ἡ νεολαία στήν πλειοψηφία της παρουσιάζεται ξεκομμένη ἀπό τίς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ γλώσσα κακοποιεῖται, ἡ ἱστορία μας ἀγνοεῖται, ἡ ἑλληνική παιδεία καί ὁ πολιτισμός μας παραθεωροῦνται, οἱ θεομοῖ τῆς κοινωνίας εὐρίσκονται σέ κρίση, ἡ ἐθνική συνείδηση ἐμφανίζεται ὑποτονική καί ἡ Ἐκκλησία περιθωριοποιεῖται ἢ καί πολεμεῖται. Παράλληλα ἕνας νέος τρόπος ζωῆς καί μία ξενόφερτη πολιτιστική κουλτούρα προπαγανδίζονται ἢ καί ἐπιβάλλονται στήν ἑλληνική κοινωνία.

Οἱ ἐπιπτώσεις εἶναι τραγικές στήν προσωπική, οἰκογενειακή καί κοινωνική ζωή τῶν Ἑλλήνων πού βιώνουν καθημερινά τά δράματα τῆς διαφθοράς, τῆς ἐγκληματικότητας, τῶν κοινωνικῶν συγκρούσεων, τῆς ἀπογοήτευσης καί τῆς ἀναρχίας. Ἀποκορύφωμα εἶναι τό σκοτεινό μέλλον πού διαφαίνεται στόν ὀρίζοντα ὅπου καλεῖται νά ἀναμετρηθεῖ ἡ ἑλληνορθόδοξη παράδοση μέ τήν ὑποκουλτούρα τῆς δύσης καί τόν φονταμενταλισμό καί φαναισμό τοῦ Ἰσλάμ καί τῆς Ἀνατολῆς.

Καί τό ἀγωνιώδες ἐρώτημα ὅλων εἶναι:

Ἄραγε θά γίνουμε μειοψηφία στόν τόπο μας; Ἡ πολύχρονη διαμάχη μεταξύ Χριστιανισμοῦ καί Ἰσλαμισμοῦ φαίνεται

ὅτι θά συνεχισθεῖ ἐντονώτερα. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι καρπός αὐτῆς τῆς πραγματικότητας εἶναι τό πλῆθος τῶν νεομαρτύρων τῆς πίστεως, πού θυσιάσαν τήν ζωή τους γιά τήν ὀρθοδοξία ἀλλά καί τήν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως πού καταπατήθηκε βίαια ἀπό τόν Ἰσλαμικό φαναισμό.

Μία ἄλλη σκληρή πραγματικότητα εἶναι ὁ ὕπουλος πόλεμος πού δέχεται σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας στήν Ἑλλάδα μέ φθηνές ἀφορμές καί τήν σκανδαλολογία μέ σκοπό νά μπεῖ στό περιθώριο ἢ στό χρονοντούλαπο τῆς ἱστορίας.

Ἡμελημένα ἢ μή ἀγνοεῖται ἡ μεγάλη συμβολή της στήν διατήρηση καί ἀπελευθέρωση τοῦ Κράτους καθώς καί ἡ μεγάλη κοινωνική, πολιτιστική καί ἐκπαιδευτική προσφορά της.

Ἡ χριστιανική διδασκαλία ἀνακαινίζει πνευματικά τόν ἄνθρωπο, ἐξημερώνει τά ἄγρια ἐνστικτά του, θεοποιεῖ τή ζωή του. Τό ἔργο τῆς ἐκκλησίας καί οἱ ὠφέλειες ἀπ' αὐτό τῆς κοινωνίας μας εἶναι εὐεργετικές. Χρέος ὅλων μας εἶναι νά προβάλλουμε τήν ὀρθόδοξη παράδοση τῆς Ρωμιοσύνης, νά γνωρίσουμε τό πραγματικό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας σάν πίστη καί τρόπο ζωῆς.

Αὐτό τό μήνυμα ἔχει ἀνάγκη ὁ λαός μας, ἡ νέα γενιά, ἡ κοινωνία μας, γιά νά σταματήσει πλέον ὁ πνευματικός μας κατήφορος καί ἡ ἀλλοτρίωση. Ἐπιστροφή στό Θεό, ἐπιστροφή στήν Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ἐλπιδοφόρα διέξοδος τῆς Κοινωνίας μας.

Ἀρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος
Ἐροκλήρυς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας
Διευθυντής Θρησκευτικοῦ
τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας.

Νεοπαναγισμός ή Ρωμηοσύνη; Μιά απάντηση στους σύγχρονους ειδωλολάτρες

Γράφει ο Γεώργιος Έξαρχος



Η Παναγία ή Αθηνιώτισσα

Πολύς λόγος έγινε τελευταίως για την περιβόητη ταινία μικρού μήκους πού προβάλλεται στους επισκέπτες του νέου μουσείου της Ακρόπολεως.

Κατ' αρχάς ή μεταφορά «ειδωλοτρικών» μνημείων στην νέα πρωτεύουσα (Κωνσταντινούπολη-Νέα Ρώμη) για την διακόσμησή της, ναι μέν εμποδίζει την συνέχεια των τοπικών λατρειών, αλλά τά αναδεικνύει ακόμη περισσότερο στην ίδια την χριστιανική πρωτεύουσα. Ός την εποχή του Ιουστινιανού εισέρρεαν αρχαία έθνικά μνημεία στην Κωνσταντινούπολη. Τά αρχαία μνημεία των Αθηνών και των Δελφών έμειναν απείραχτα από τους χριστιανούς. Η μετατροπή τους σέ χριστιανικές εκκλησίες δείχνει περίτρανα τή συνείδηση της Ιστορικής συνέπειας. Πατέρες όπως οί Τρείς Έράρχες, όχι μόνο Έλληνες ήταν, αλλά και φορείς ύψηλης ελληνικής παιδείας. Τήν συνείδηση της ιστορικής συνέχειας των Έλλήνων-Χριστιανών, πού δέν απέρριψαν τόν πολιτισμό των προγόνων τους, αλλά μόνο τήν θρησκεία τους. Όπως, άλλωστε, θρησκευιολόγοι και λαογράφοι έχουν παραδεχθεί, αν «ξυπνούσε» σήμερα ένας «αρχαίος» Έλληνας και βρισκόταν σέ ένα χριστιανικό πανηγύρι, δέν θά ένιωθε ξένος στό περιβάλλον. Είναι δέ χαρακτηριστικό ότι πολλοί σύγχρονοι



Ο Παρθενώνας

έπικριτές της όρθόδοξης λαϊκής θρησκευτικότητας, κυρίως της ελληνικής, σ' αυτό τό «έπιχείρημα» καταφεύγουν, λησμονώντας ότι ή ελληνική θρησκευτικότητα παρέμεινε άκέραιη, άλλαξε όμως ό προσανατολισμός της. Ο Άπόστολος Παύλος δέν καταστρέφει ή διαστρέφει τήν ελληνική θρησκευτικότητα, αλλά τήν στρέφει πρός τόν αναμενόμενο Άληθινό Θεό. Όσον άφορά τόν Παρθενώνα, μίας και περί ού ό λόγος, ως ειδωλολατρικός ναός έλειτούργησε για σχεδόν 600 χρόνια. Ένώ ως όρθόδοξη εκκλησία περί τά 800 χρόνια στή μνήμη της Παναγίας της Αθηνιώτισσας, ή όποία έγινε άργότερα γνωστή ως ή Παναγία ή Σουμελά των Ποντίων.

Έν τέλει ή έπιθετική μανία των νεοειδωλολατρών – άνεξάρτητα από τόν αριθμό τους – είναι ουσιαστικός κίνδυνος για τήν ένότητα και όμοψυχία του Έθνους μας σήμερα. Είναι ή άπειλή από τό παρελθόν, πού βαίνει παράλληλα μέ τήν έξ ίσου μεγάλη για τόν Έλληνισμό και τήν Όρθοδοξία άπειλή από τό μέλλον, πού είναι ή Νέα Έποχή και ή παγκοσμιοποίηση στην πολιτισμική κυρίως διάστασή της.

Ἡ ἱστορία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων

Οἱ ἱστορικές πηγές ὑποδεικνύουν ὅτι ὁ ἐορτασμός τῶν Χριστουγέννων ἄρχισε νά τηρεῖται στή Ρώμη γύρω στό 335, ἂν καί κάποιοι ἐρευνητές βασιζόμενοι σέ ἀρχαίους ὕμνους μέ χριστουγεννιάτικα θεματολογία θεωροῦν ὅτι τά πρῶτα βήματα πού ὁδήγησαν στόν ἐορτασμό αὐτό ἔγιναν μέσα στόν 3ο αἰώνα.

Ἐπί πάπα Ἰουλίῳ Α' (336-332) τά Χριστούγεννα σταμάτησαν νά γιορτάζονται μαζί μέ τά Θεοφάνεια καί θεοπίσθηκε ὡς ἐπέτειος ἡ 25η Δεκεμβρίου κατόπιν ἐρευνας τῶν ἀρχέων τῆς Ρώμης, ὅπως πιστεύεται, ἐπί τῆς ἀπογραφῆς πού ἔγινε ἐπί αὐτοκράτορα Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου. Μέ βάση αὐτή τήν ὑποθετική πηγή, ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὁρίσθηκε κατὰ τό χειμερινό ἡλιοστάσιο ὅπου καί ἀρχίζει ἡ αὔξησιν τῶν ἡμερῶν. Στόν καθορισμό τῆς 25ης Δεκεμβρίου ὡς ἡμερομηνίας ἐορτασμοῦ συντέλεσαν προφανῶς ἡ μεγάλη ἐθνική ἐορτή τοῦ «ἀκατανίκητου» θεοῦ Ἥλιου καί ὁ ἐορτασμός τῶν γενεθλίων τοῦ Μίθρα πού ἦταν διαδεδομένα σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μέ τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐπιλογή αὐτῆς τῆς ἡμέρας ὡς ἡμέρας γέννησης τοῦ Χριστοῦ εἶχε νά κάνει μέ τήν προσπάθεια ἀντικατάστασης τῶν παγανιστικῶν (μή χριστιανικῶν) γιορτῶν πού τηροῦνταν ἐκεῖνον τόν καιρό, ὅπως τά Σατουρνάλια καί τά Μπρουμάλια.

Συνεπῶς, ὅταν ὁ Χριστιανισμός ἔγινε ἡ ἐπίσημη θρησκεία τῆς αὐτοκρατορίας, προσπάθησε νά ἀπορροφήσῃ καί νά πάρει νέα διάσταση καί νέα σημασία σέ πανάρχαια λατρευτικά ἔθιμα καί λατρευτικές συνήθειες αἰώνων. Πάντως, παρά τίς ἀπαγορεύσεις τῆς ἐκκλησίας γιά

πολλές ἀπό τίς ἐκδηλώσεις πού τελοῦνταν στήν ἀντίστοιχη τοῦ Δωδεκαμήρου περίοδο ἡ τίς νομοθεσίες, αὐτές διατηρήθηκαν κυρίως στήν ὑπαιθρο καθ' ὅλη

τή διάρκεια τῶν ρωμαϊκῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μέχρι τόν 5ο αἰώνα. Σέ μεταγενέστερη ἐποχή πολλά ἀπό τά ἔθιμά τους (ἀνταλλαγή δώρων, γλέντια, χαρτοπαίγνια κ.ο.κ.) μεταβιβάστηκαν στόν ἐορτασμό τῆς Πρωτοχρονιάς.

Στή Ρώμη τό καλεντάρι τῶν Φιλοκαλίων (354 μ.Χ.) περιλαμβάνει στήν ἡμερομηνία τῆς 25ης Δεκεμβρίου, ἀπέναντι ἀπό τήν παγανιστική Natalis invicti, δηλ. «γέννηση τοῦ ἀκατανίκητου (ἡλίου)», τήν φράση «VIII kaalitan nattis Christus in Bethleem ludea».

Ἀπό τή Δύση ὁ ἐορτασμός τῆς Γεννήσεως στίς 25 Δεκεμβρίου πέρασε καί στήν Ἀνατολή γύρω στό 376. Τό 386 ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος παρότρυνε τήν ἐκκλησία τῆς Ἀντιόχειας νά συμφωνήσῃ στήν 25η Δεκεμβρίου ὡς ἡμέρα ἐορτασμοῦ τῆς Γέννησης. Τόν καιρό τοῦ Ἅγ. Αὐγουστίνου (354-430) ἡ ἡμερομηνία τῆς Γιορτῆς τῆς Γέννησης εἶχε καθοριστεῖ, πάντως ὁ Αὐγουστίνος τήν παραλείπει ἀπό τόν κατάλογό του μέ τίς σημαντικές χριστιανικές ἐπετείες (PL 33.200).

Μέ τόν χρόνο ἐπεκράτησε σέ ὅλο τόν χριστιανικό κόσμο ἐκτός τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας πού συνεχίζει τόν συνεορτασμό μέ τά Θεοφάνια.



Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

(200 χρόνια από την κοίμησίν του)

Τοῦ ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Κ. Παπαθανασίου, Ἱεροκήρυκος Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν

Ἐφέτος, ὅπως ἰδιαίτερως, τιμᾶται μία σπουδαία προσωπικότης, ἓνας μεγάλος διδασκός τοῦ Γένους, ὁ ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης καθότι συμπληρώνονται διακόσια χρόνια ἀπὸ τὴν ὀσιακὴ κοίμησίν του († 1809-2009). Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης (κατὰ κόσμον Νικόλαος Καλλιβοῦρτζης) γεννημένος στὴ Νάξο, ἔτυχε σπουδαίας παιδείας θύραθεν καὶ χριστιανικῆς. Γνώστης τυγχάνων μάλιστα καὶ τῆς λατινικῆς, ἰταλικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσης, σπούδασε στὴν περίφημη Εὐαγγελικὴ Σχολὴ τῆς Σμύρνης. Ἀργότερα, κατὰ τὸ ἔτος 1774, γνωρίζοντας στὴν ἰδιαίτερα του πατρίδα τὴ Νάξο σπουδαίους ἀγιορεῖτες πατέρες ἐκ τῶν λεγομένων «κολυβάδων» καὶ ἐντρυφώντας στὴ διδασκαλία αὐτῶν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς μοναχὸς καὶ πραγματοποιεῖ τελικὰ τὸ ὄνειρό του ἀναχωρώντας γιὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος. Ἐγκαθίσταται στὴν ἱερά μονὴ Διονυσίου ὅπου καὶ κεῖται μοναχός. Ὑπὸ τὴ νέα του ιδιότητα, τοῦτέστιν ὡς μοναχός, διακρίθηκε ὁ ἅγιος Νικόδημος γιὰ τοὺς πνευματικούς καὶ ἀσκητικούς του ἀγῶνες, γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ συγχρόνως γιὰ τὴν πολυμάθειά του καὶ ἐμμονὴν στὰ δεδομένα

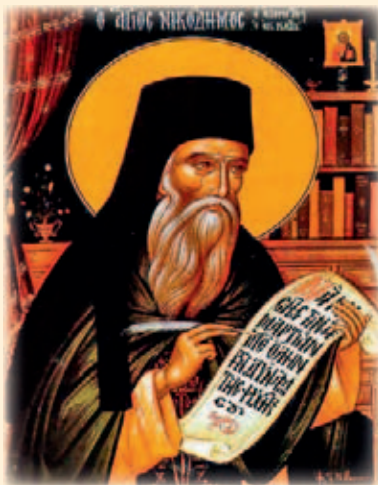
τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῶν πρὸ αὐτοῦ ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων.

Μὲ ἀφορμὴ εἰδικότερα τὸ γνωστὸ «κολλυβαδικό» ζήτημα, ὁ Ὅσιος Νικόδημος μὲ τὴν εὐρυτάτῃ παιδείᾳ του καὶ τὴν βαθειὰ του πνευματικότητα ἀγωνίστηκε ὄχι μόνον γιὰ τὴ διαφύλαξη τῶν παραδόσεων, ἀλλὰ συνετέλεσε τὰ μέγιστα καὶ γιὰ

τὴν ἀνανέωση αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ὀρθὴ ἔννοια τοῦ ὅρου «ἀνανέωση», τῶν ἀρχαίων δηλαδὴ ἱερῶν θεσμῶν. Τόνισε ἰδιαίτερα τὴ συχνὴ θεία μετὰληψη, τὸ ἀπαραίτητο ἐφόδιο τοῦ εὐσυνείδητου πιστοῦ χριστιανοῦ.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν νέων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τυγχά-

νει πασίδηλο τὸ πλουσιώτατο συγγραφικὸ του ἔργο. Ὁ μακαριστὸς μάλιστα π. Θεόκλητος Διονυσιάτης ἔγραφε γιὰ τὸν Ἅγιο μεταξύ τῶν ἄλλων: «Ὁ Ὅσιος Νικόδημος ἐκτός τῆς πολυμεροῦς συγγραφικῆς του ἀποδόσεως ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν φορεὺς τῆς ἀνατολικῆς μυστικῆς θεολογίας συνδυάσας ἐν ἐκπληκτικῇ ἐνότητι τὸν Διδάσκαλον τοῦ γένους μὲ τὸν Ἀθωνίτην Ἰουχασιήν, τὸν γονιμώτατον ἐκκλησιαστικόν συγγραφέα, μὲ τὸν βιοῦντα τὴν θεωρίαν τοῦ ἀκτίστου φωτός



ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΠΟΥΛΑΚΟΣ

Ὁ πρῶτος ἐθνομάρτυρας τοῦ ἐλεύθερου ἑλληνικοῦ κράτους
(18 Ἰανουαρίου 1861)



Ὁ Ὅσιος Χριστοφόρος ὁ Παπουλάκος ἢ ἅγιος Πατέρας, γεννήθηκε στὸ ὀρεινὸ χωριὸ Ἀρμπουνα Καλαβρυτῶν

περίπου τὸ ἔτος 1770. Τὸ κοσμικὸ του ὄνομα ἦταν Χρῆστος Παναγιωτόπουλος. Προερχόταν ἀπὸ ἐνάρετη πολύτεκνη οἰκογένεια κι ἐργαζόταν μαζί μέ τὰ ἀδελφία του ὡς κτηνοτρόφος καί κρεοπώλης. Στὴν ὥριμη ἡλικία τῶν 60 ἐτῶν, κατόπιν θείας ἀποκαλύψεως, ἔλαβε πληροφορία νὰ ἀφιερωθεῖ στοῦ μοναχισμοῦ. Ἀφοῦ μοίρασε τὴ περιουσία του, πήγε στοῦ Μέγα Σπήλαιου ὅπου ἔγινε μοναχός μέ τὸ ὄνομα Χριστοφόρος. Ἐκεῖ συνδέθηκε πνευματικά μέ πολλοὺς λογίους Πατέρες, ὅπως τὸν ἀρχιμ. Ἰγνατίο Λαμπρόπουλο, τὸν Κωνσταντῖνο ἐξ Οἰκονόμων καί τὸν Κεφαλлонίτη Κοσμά Φλαμιᾶτο. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἐπιστρέφει στοῦ χωριοῦ του, ὅπου στή θέση τῆς στάνης του ἱδρύει ἕνα μικρὸ Μοναστηράκι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

➡ Συνέχεια στή σελ. 10

τοῦ Παλαμᾶ καί τῶν Ἑσυχαστῶν τοῦ 14ου αἰῶνος μέ τὴν πλησμονὴν τοῦ θείου ἔρωτος καί τὰς μουσικὰς ἀκτινοβολίας του».

Ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε καί μερικοὺς τίτλους τῶν συγγραμμάτων του, οἱ ὅποιοι ἀποκαλύπτουν τὴ θεολογικὴ βαρύτητα καί ἀξία τῆς γραφίδος του.

Τὸ πρῶτο ἔργο χρονολογικῶς εἶναι ἢ «Φιλοκαλία τῶν ἱερῶν νηπτικῶν» (ἐξεδόθη στή Βενετία τὸ 1782). Ἄλλα δέ εἶναι: «Περὶ τῆς συνεχοῦς μεταλήψεως τῶν ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων», ὁ «Εὐεργετινός», «Ἐξομολογητᾶριον», βιβλίον καλούμενον «Ἀόρατος Πόλεμος», «Νέον Μαρ-

τυρολόγιον», «Πηδάλιον, ἥτοι συλλογὴ θείων καί ἱερῶν κανόνων», «Συμβουλευτικὸν ἐγχειρίδιον περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων», «Νέον Ἐκλόγιον» κ.ἄ. Πολλὰ ἔργα του ἔχουν μεταφραστεῖ σήμερα καί στίς σύγχρονες εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες.

Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ὑπῆρξε πράγματι κορυφαῖος διδάσκαλος τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος καί τοῦ φιλοκαλικοῦ ἥθους. Αὐτὸ τὸ ἥθος σπούδασε, μελέτησε, δίδαξε καί μᾶς κληροδότησε ὁ Ὅσιος, τὸ ὁποῖο ἔχει ἀνάγκη καί ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, πού τόσο εὐκόλα παρασύρεται στὴν ὑλόφρονα βιοτή.



Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Έναρξη Μαθημάτων στην Σχολή Έθνικης Ασφαλείας

Μέ τον καθιερωμένο άγιασμό πραγματοποιήθηκε η έναρξη των μαθημάτων στην Σχολή Έθνικης Ασφαλείας της ΕΛ.ΑΣ. Παρευρέθηκε ο Άκαδημάρχης υποστράτηγος Κ. Λάμπρος Παπᾶς, ο Διοικητής της Σχολής και πολλοί καθηγητές.

Μνημόσυνο στον άρχιφ. Νικ. Τριανταφύλλου που έπεσε στό καθήκον

Ο Προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας Άρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο αλλά και τόν τόπο που πρόωρα έχασε τη ζωή του ο άρχιφ. Νικ. Τριανταφύλλου στις 11-9-2009 σέ ώρα υπηρεσίας στην περιοχή της Κύμης. Παράλληλα έπεσκέφθη καί τήν οικόγενείά του γιά νά τήν ενισχύσει ήθικά καί πνευματικά.



Έπιτυχημένο τό προσκύνημα στην Όρθόδοξη Ρωσία

Μέ εξαιρετική έπιτυχία πραγματοποιήθηκε τό προσκύνημα πού οργάνωσε ή Θρησκευτική Υπηρεσία σέ μοναστήρια καί άλλα αξιοθέατα της Μόσχας καί της Αγίας Πετρούπολης. Ίδιαίτερη έντύπωση προκάλεσαν τά τεράστια οικόδομήματα, τά έργα τέχνης καί πολιτισμού καθώς καί ή ευλάβεια καί ή μεγάλη πίστη στην όρθοδοξία του Ρωσικού λαού.



Άγιασμός στην Σχολή Άξιωματικών

Τό νέο εκπαιδευτικό έτος στή Σχολή Άξιωματικών άρχισε μέ άγιασμό, πού τέλεσε ο προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας Άρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος. Παρευρέθησαν ο Άκαδημάρχης υποστράτηγος Λάμπρος Παπᾶς, ο διοικητής Ταξιαρχος κ. Γ. Φύκας, ο υποδιοικητής Άστ. Διευθυντής κ. Ήλιος Λιάκος καί πολλοί καθηγητές.

Νέοι ιεροψάλτες στον Ί. Ν. Παμμ. Ταξιαρχών της ΕΛ.ΑΣ

Μετά τήν αποχώρηση του Πρωτοψάλτη κ. Χρ. Παπαδόπουλου, νέοι ιεροψάλτες τοποθετήθηκαν δεξιά ο άστυφ. Αθανάσιος Τσαρούχας σάν Πρωτοψάλτης καί άριστερά Λαμπαδάριος ο άστυφ. κ. Γρηγόριος Καλαφάτης. Καί οί δύο ανήκουν στην Θρησκευτική Υπηρεσία καί συγχρόνως προσφέρουν τίς υπηρεσίες τους στό ναό.

Ποιμαντική επίσκεψη στις σχολές άστυφυλάκων

Μέ τούς δοκίμους καί τό εκπαιδευτικό προσωπικό των Τ.Δ.Α. Καρδίτσας, Γρεβενών καί Νάουσας είχε τήν ευκαιρία νά επικοινωνήσει ο π. Νεκτάριος στην πρόσφατη επίσκεψή του στις Σχολές Άστυφυλάκων όπου τέλεσε άγιασμό καί όμίλησε στους δοκίμους.



ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ύποδοχή τής νέας Πολιτικής καί Φυσικής ήγερσίας

Στίς τελετές γιά τήν ύποδοχή τής νέας Πολιτικής καί Φυσικής ήγερσίας αντίστοιχα παρευρέθη ὁ Προϊστάμενος τής Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας εὐχόμενος τόν νέον ὑπουργό κ. Μιχ. Χρυσοχοϊδῆ ὅσο καί τόν νέο ἀρχηγό κ. Ἐλευθ. Οἰκονόμου. Καλή ἐπιτυχία στό ἔργο τους.



Ὁ ἑορτασμός τοῦ Προστάτη μας Ἀγίου Ἀρτεμίου

Πανηγυρικά ἑορτάσθη ὁ Προστάτης τῆς ΕΛ.ΑΣ. Ἅγιος Ἀρτέμιος μέ ἐπίκεντρο τόν ἱ. Ν. τῶν Παμμ. Ταξιαρχῶν ὅπου χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητρ. Σάμου καί Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος. Ἐπίσης κατόπιν προτάσεως τοῦ π. Νεκταρίου πρός τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, οἱ ἐνορίες στίς ὁποῖες ὑπάγονται Α.Τ. τέλεσαν εἰδικές ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τούς ἀστυνομικούς ὅπως ἡ ἐνορία τοῦ Ἀγίου Λουκά Πατησίων.

Συμμετοχή στήν 21η Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά τίς αἱρέσεις

Στήν 21η Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά τίς αἱρέσεις καί τίς παραθρησκείες πού συνηλθε στόν Πειραιά ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητρ. Πρεβέζης κ. Μελετίου καί θέμα «Σύγχρονες αἱρέσεις καί παραθρησκείες»

συμμετεῖχε καί ὁ π. Νεκτάριος. Μέ παρέμβαση του ἀνεφέρθη στόν τομέα ἀντιμετωπίσεως τῶν αἱρέσεων πού ἔχει ἱδρύσει στήν Θρησκευτική Ὑπηρεσία. Ἐπίσης κατόπιν προσκλήσεως ἔλαβε μέρος σέ ἡμερίδα τῆς ἱ. Συνόδου στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς ἱ. Μ. Πεντέλης μέ θέμα «Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί πού σχετίζονται μέ τόν Διαφωτισμό».

Διάθεση τῆς Καινῆς Διαθήκης σέ δοκίμους ἀξιωματικούς

Μετά τήν ἀπόφαση τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν νά διακόψει τήν διανομή τῆς Κ.Δ. σάν ἐκπαιδευτικό ἐφόδιο στούς δοκίμους ὑπάστυνόντους, προκειμένου ἡ Θρησκευτική Ὑπηρεσία νά ἀντιμετωπίσει τά αἰτήματα τῶν δοκίμων γιά τό βιβλίο τοῦ Θεοῦ μέ αἴτημά της πρός τόν ἐκδοτικό οἶκο τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας κατόρθωσε νά προμηθευθεῖ Καινές Διαθήκες καί νά τίς διαθέσει στούς Τριτοεῖς δοκίμους ὑπάστυνόντους. Προηγουμένως ὁ π. Νεκτάριος ὁμίλησε σχετικά μέ τήν σημασία τῆς Κ.Δ. στή ζωή τῶν χριστιανῶν.



Ύποδοχή καί Ὁρκωμοσία Πρωτοετῶν Δοκίμων Ὑπάστυνόντων

Σέ σεμνή τελετή πού ἔγινε στήν αἴθουσα τελετῶν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν ὁ π. Νεκτάριος ὑπέδεχθη τούς Πρωτοεῖς δοκίμους ὅπου ὁμίλησε γιά τή σχέση Ἐκκλησίας καί Ἀστυνομίας, στό τέλος διανεμήθηκαν ἀναμνηστικά καί εἰδικοί ἔπαινοι τῆς Θρησκ. Ὑπηρεσίας.



“Όμως τό πνευματικό σκοτάδι καί ή ήθικη εξαχρείωση τῶν συνανθρώπων του δέν τόν ἀφήνουν νά ήσυχάσει. Μέ τήν εὐλογία τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἐπιλέγει τό δύσκολο δρόμο τοῦ ἱεραποστόλου τοῦ Γένους. Ὁδηγεῖ τά βήματά του ἀκόμη καί στό πιό ἀπομονωμένο χωριό τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἀπικῆς καί πολλῶν νησιῶν (Σπέτσες, Ὑδρα, Κέα, κ.ἄ.) κηρύττοντας μέ θερμή Χριστό καί Ἑλλάδα. Γιά τόν ἀκατήχητο καί ἄξεστο λαό ἀποτελεῖ τόν θεόπεμπτο προφήτη, τόν διδάσκαλο καί τόν γιατρό τους. Ἡ μετάνοια θεραπεύει τίς ἐμπαθεῖς ψυχές καί βεβαρημένες συνειδήσεις. Τά πάθη κατευνάζονται, σταματοῦν μέ τήν εὐλογία του τά ήθικά καί πολιτικά ἐγκλήματα, ἡ ἐπιорκία, ἡ κλοπή, ἡ ζωοκλοπή, ἡ γαστριμαργία, ἡ φιλαργυρία. Τά πλήθη τρέχουν ν’ ἀκούσουν τή διδαχή του καί νά χορτάσουν πνευματική τροφή. Ὅμως ἡ παρουσία του ἀρχίζει νά ἐνοχλεῖ τήν πολιτική καί –δυστυχῶς– θρησκευτική ἐξουσία τοῦ τόπου μας. Ὁ μοναχός Χριστοφόρος καταφέρεται ἐναντίον τοῦ Ὁθωνα καί τῶν ἀντιβασιλέων πού ὑπονομεύουν τήν Ὁρθοδοξία καί τήν ἐλληνική μας παράδοση. Καυτηριάζει δημόσια τίς ξένες δυνάμεις καί τά πονηρά σχέδια τῶν ἀρχόντων πού εἰσάγουν ὑπουλα στή χώρα τῶν ἁγίων καί τῶν ἡρώων τόν καθολικισμό καί τόν λουθηροκαλβινισμό. Ὁ εὐρωπαϊκός τύπος κι ὁ ἐγχώριος πού ὑπηρετοῦσε ξένα συμφέροντα, τόν συκοφαντοῦν καί ζητοῦν νά ἐξοντωθεῖ. Ὅμως ὁ ταπεινός Παπουλάκος εἶχε καί τούς ὑποστηρικτές του. Κοινά του εἶναι πολλοί κληρικοί, διανοούμενοι, πολιτικοί, στρατιωτικοί καί φυσικά

ὁ κυρίαρχος λαός. Ὅπου πήγαινε τόν ὑποδέχονταν θερμά ὁ κληρός, δάσκαλοι καί μαθητές, στρατιωτικές καί δικαστικές ἀρχές, ἀκόμη καί μητροπολίτες.

Ὁ ὅσιος Χριστοφόρος προικίστηκε ἀπό τόν ἅγιο Τριαδικό Θεό μέ τό ἱερατικό καί προορατικό χάρισμα.

Τελικά ὅμως τά πολιτικά συμφέροντα καί ἡ πνευματική τύφλωση τῆς Ἱ. Συνόδου καί τῆς Κυβερνήσεως, ὁδήγησαν στήν προδοσία καί τή σύλληψη τοῦ ἁγίου ἀνδρός. Μέ ἀπάτη συνελήφθη στίς 24 Ἰουνίου 1852 στό μοναστήρι Τζέγκου κοντά στό Οἶτυλο. Μαζί μέ ἄλλους ἱερεῖς ὁδηγήθηκε στίς φυλακές τοῦ Ρίου καί μετά ἀπό ἓνα χρόνο στήν Ἀθήνα ὅπου δικάστηκε. Τελικά ὅμως ἀθωώθηκε, μή ὑπαρχούσης οὐσιαστικῆς κατηγορίας. Τότε ἡ Ἱ. Σύνοδος φιλικά προσκείμενη στόν Ὁθωνα καί στούς μασόνους νεογενίταρους ὑπουργούς του, περιόρισε τόν ἅγιο Γέροντα Χριστοφόρο στήν Ἱ. Μονή Προφήτη Ἡλία Θήρας καί κατόπιν στήν Ἱ. Μονή Παναχράντου στήν Ἄνδρο. Στό σκοτεινό καί παγωμένο κελλάκι του ἐκοιμήθη ὁσιακά στίς 18 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1861, παραδίδοντας τήν ὁλόφωτη καί πυρπολημένη ἀπό θεῖο ἔρωτα ψυχή του στό γλυκύτατο Ἰησοῦ.

Ὁ ὅσιος Χριστοφόρος Παπουλάκος δέν ἔχει ἀναγνωριστεῖ ἀκόμη ἐπίσημα ὡς ἅγιος ἀπό τήν Ἐκκλησία μας. Πλησιάζει ὅμως ὁ καιρός νά γίνει κι αὐτό. Τό πατρικό του σπίτι καί τό μοναστηράκι του στά Ἄρμπουνα ἀποτελοῦν ἱερούς χώρους προσκυνήματος, ἐνῶ ὑπάρχουν καί κάποια παρεκκλήσια πρὸς τιμὴ του.

Κ. Π. Κανέλλος

(Ἀπό τό περιοδ. «Ὁ Παπουλάκης»)

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ «ΣΚΟΠΙΑ»

«Απαγορεύεται κάθε έρευνα»



Μία ακόμη πτυχή, πού σχετίζεται με την τρομοκρατία της έταιρείας «Σκοπιά» των Μαρτύρων του Ίεχωβά και αποδεικνύει πόσο άνελεύθερη και ολοκληρωτική οργάνωση είναι, αποτελεί τό γεγονός, ότι ή έταιρεία προτρέπει τούς όπαδούς της νά μή άκούουν καν, και νά μή διαβάζουν ό,τιδήποτε αντίκειται ή άσκει κριτική στήν έταιρεία. Καί όχι μόνο αυτό. Τούς συμβουλεύει έπιπλέον νά μήν έχουν και τήν παραμικρή κοινωνική σχέση. Ή όποιαδήποτε καλοπροαίρετη ανθρώπινη επικοινωνία ή σχέση Χιλιαστών μέ ανθρώπους, πού αποκαλύπτουν τό τί ότως κρύβεται πίσω από τή βιτρίνα της «Σκοπιάς», ισχυρίζεται ή έταιρεία, ότι αυτό καθιστά αυτόμάτως τούς όπαδούς της συμμέτοχους σέ πονηρά έργα.

Γιά τήν έταιρεία όλοι όσοι άναιρούν ή έπισημαίνουν τίς κακοδοξίες της είναι άποστάτες, θύματα του διαβόλου, μιμητές του διαβόλου, ψευδοδιδάσκαλοι. Έφαρμόζει σ' αυτούς τίς άγιογραφικές άναφορές περί αίρετικών και ψευδοδιδασκάλων, ένώ είναι πασίγνωστο, ότι αυτές οι άναφορές άφορούν τήν ίδια. Αυτή άνήκει σή μεγάλη άλυσίδα των αίρετικών, πού έμφανίστηκαν μέσα στήν ιστορία και κομίζουν «έτερον εύαγγέλιον» (Γαλ. 1,6).

Τά όσα παραπάνω έπισημάναμε, περιγράφονται κατά τρόπο σαφή στό περιοδικό «Σκοπιά», της 15-1-2006, σ. 23.

Πρακτικά τί σημαίνει και πώς εκδηλώνεται αυτό; Τό περιγράφει ένας πρώ-

ην Μάρτυρας του Ίεχωβά, ό κ. Ν. Μ. σέ δημόσια παρέμβασή του, άπαντώντας σέ έπιστολή ενός χιλιαστή, πού είχε σταλεί σέ περιοδικό, πού κινείται στό χώρο της «Νέας Έποχής». Αναφέρει τά εξής άποκαλυπτικά και ταυτοχρόνως όδυνηρά γεγονότα για κάθε άνθρωπο, σχετικά μέ τή συμπεριφορά των άλλων Μαρτύρων του Ίεχωβά, όταν άποφάσισε νά έγκαταλείψει τή χιλιαστική πλάνη: «Γεννήθηκα εκεί (ήμουν τρίτης γενιάς Μάρτυρας), και τούς ύπηρετσα ως Διάκονος, ώπου άντλήθηκα ότι μέ εξαπατούσαν. Όταν έπεχείρησα νά τούς πω ότι τό κεντρικό τους δόγμα του 1914 ήταν λάθος, άρνήθηκαν νά δούν τά στοιχεία μου, και μέ άπέκοψαν μετά πληθος θρησκευτικών δικαστηρίων. Άπαγόρευσαν στους Μάρτυρες φίλους και συγγενείς μου νά μου μιλούν και στό γιό μου νά συζητάει μαζί μου! Του ζήτησαν νά μή έπισκεπτεται τήν ήλικιωμένη και άνάπηρη γιαγιά του, πού έφυγε μαζί μου από τήν όργάνωση, και περιοδεύων άξιωματούχος τους, πίεζε επί 20 χρόνια τόν Μάρτυρα έργοδότη μου νά μέ άπολύσει. Αυτή είναι ή δημοκρατικότητα της «Σκοπιάς» και ή “χριστιανική προσωπικότητα” πού καλλιεργεί στους όπαδούς της».

Κάθε άλλο σχόλιο περιττεύει. Ή πρακτική της έταιρείας «Σκοπιάς» προς τούς όπαδούς της φανερώνει ένα φανατισμό, πού ύπενθυμίζει τούς λόγους του Κυρίου προς τούς Φαρισαίους της έποχής του, «ότι περιάγετε τήν θάλασσαν και τήν ξηράν ποιήσαι ένα προσήλυτον, και όταν γένηται, ποιείται αυτόν υιόν γεένης διπλότερον ύμών» (Μαθ. 23,15).

**Πρωτ. Βασίλειος Α. Γεωργόπουλος,
Δρ. Θ.**



ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ

‘Ένα μεγάλο κεμήλιο τῆς χριστιανοσύνης

Τὰ δῶρα πού κατέθεσαν οἱ Τρεῖς Μάγοι προσκυνώντας τὸ Θεῖο Βρέφος ἦταν ὡς γνωστόν, χρυσός, λιβάνι καὶ σμύρνα. Ὁ χρυσός, μέταλλο πού προσφερόταν σέ βασιλεῖς, συμβολίζει τὴ βασιλικὴ ιδιότητα τοῦ Χριστοῦ. Τὸ λιβάνι, ἡ ἀρωματικὴ αὐτὴ ριτίνη πού χρησιμοποιοῦνταν, ὥπως καὶ σήμερα, ὡς θυμίαμα σέ θρησκευτικὲς τελετές, ὅταν καυροῦνται ἐβγαλεῖ ἕναν ἄσπρο καπνὸς, ὁ ὁποῖος συμβολίζει τὴν ἀνοδὸ στὸν οὐρανὸ τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν. Ὡς δῶρο πρὸς τὸν βρέφος δηλώνει τὴ θεϊκὴ ὑπόστασι τοῦ Χριστοῦ. Τέλος, τὰ σμύρνα, ἀρωματικὸ ρετσίνι πού ἐκκρίνεται ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο φυτό, χρησίμευε στὴν ἰατρικὴ, καθὼς καὶ στὴν ταφὴ τῶν νεκρῶν καὶ υποδηλώνει τόσο τὴν ἐξιλαστήρια θυσία τοῦ Χριστοῦ, ὅσο καὶ τὴ θνητὴ Του ὑπόστασι.

Σύμφωνα μέ τὴ θρησκευτικὴ μας παράδοση ἡ Παναγία, πρὶν τὴν Κοίμησίν της, παρέδωσε στὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων τὰ Τίμια Δῶρα καθὼς καὶ τὴν Τίμια Ἑσθήτα, τὴν Ἁγία Ζώνη καὶ τὰ Ἁγία Σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖ παρέμειναν μέχρι τὸ 400 μ.Χ., ὅποτε ὁ βυζαντινὸς αὐτοκράτορας Ἀρκάδιος, γιὸς τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου, τὰ μετέφερε στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὸ ἡθικὸ τοῦ λαοῦ, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἐπιθέσεων τῶν Γότθων καὶ Οὐννων, ὅπου καὶ ἔμειναν μέχρι τὸ 1204 μ.Χ. Γιὰ διάστημα ἐξήντα περίπου ἐτῶν φυλάσσονταν, γιὰ λόγους ἀσφαλείας, μαζί μέ ἄλλα στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας.

Ἐπὶ αὐτοκράτορα Μιχαὴλ Παλαιολόγου, μετὰ τὴν υποχώρησι τῶν Σταυροφόρων, ἐπεστράφησαν στὴν Κωνσταντινούπολη μέχρι τὴν ὑποδούλωσίν της στοὺς Τούρκους τὸ 1453 μ.Χ. Ἀπὸ τὰ χέρια τῶν κατακτητῶν τὰ ἔσωσε ἡ χριστιανὴ Μάρω, σύζυγος τοῦ σουλτάνου Μουράτ Β' (1421-1451 μ.Χ.) καὶ μητριά τοῦ Μωάμεθ Β' τοῦ Πορθητοῦ, ἡ ὁποία καὶ τὰ παρέδωσε αὐτοπροσώπως στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Παύλου στὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ καθολικὸ τῆς ὁποίας χρίστηκε μέ χρήματα τοῦ πατέρα της, ἡγεμόνα καὶ δεσπότη Σερβίας, Γεωργίου Βράνκοβιτς. Κατὰ τὴν παράδοσι, καθὼς ἡ Μάρω ἀνέβαινε στὴ Μονὴ ἐμφανίστηκε μπροστὰ της ἡ Θεοτόκος καὶ τὴν ἐμπόδισε νὰ πλησιάσει τὸ μοναστήρι, ἔτσι παρέδωσε τὰ Δῶρα στοὺς μοναχοὺς. Στὸ σημεῖο ἐκεῖνο ἀνεγέρθη ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς ἕνας σταυρός, ὁ «Σταυρός τῆς Βασιλίσσης», ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μέχρι καὶ σήμερα.

Σήμερα τὰ δῶρα τῶν Μάγων φυλάσσονται στὸ Ἅγιον Ὄρος στὴ Μονὴ Ἁγίου Παύλου. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ χρυσὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 28 πλακίδια ἐπιμελῶς σκαλισμένα, διαφόρων σχημάτων καὶ ποικίλων σχεδίων, διαστάσεων περίπου 5Χ7 ἐκατοστῶν, ἐνῶ τὸ λιβάνι καὶ τὰ σμύρνα εἶναι περίπου 60 σφαιρίδια, ἀνακατεμένα μεταξὺ τους μεγέθους μικρῆς ἐλιάς.

Ἡ εὐδία πού ἀναδίδουν τὰ Τίμια Δῶρα, ὀρισμένα κατὰ καιροὺς καὶ ὀρισμένα ἀδιαλείπτως, εἶναι δηλωτικὴ τῆς αὐθεντικότητος αὐτῶν.

Στήν Ρωσία ἡ Ὁρθοδοξία νίκησε τήν ἀθεΐα

Ἐκείνο πού παρατηρεῖ καθένas πού ἐπισκέπτεται τήν Μόσχα καί γενικά τή Ρωσία εἶναι ὅτι ἐπικρατεῖ μιά μεγάλη ἀναγέννηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Κατ' ἀρχάς ἔχουν ἐπιστραφῇ στήν Ἐκκλησία Ἱεροί Ναοί καί Μοναστήρια τά ὁποῖα εἶχαν κρατικοποιηθῇ καί εἶχαν μετατραπῇ σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, φυλακές, μουσεῖα, κ.λπ. Ἀνοικοδομοῦνται νέοι Ναοί καί ἀνακαινίζονται οἱ παλαιοί. Εἶναι σάν νά ἐλευθερωθήκαμε μιά καταπιεσμένη δύναμη καί μέ μεγάλη ὁρμή δημιουργοῦνται κέντρα ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Χιλιάδες καί ἑκατοντάδες Ρῶσοι ἐκκλησιάζονται καί συμμετέχουν στίς Λειτουργίες μέ δάκρυα, κατάνυξη καί πολλή προσευχή. Νέοι ἄνθρωποι ἐγγράφονται σέ Ἐκκλησιαστικές Σχολές, Θεολογικές Ἀκαδημίες καί σπουδάζουν θεολογία, ὥστε νά γίνουν Κληρικοί καί νά ὑπηρετήσουν τό ἱερό Θυσιαστήριο καί τόν λαό. Εἶναι πολύ συγκινητικό νά βλέπει κανεῖς νέα παιδιά νά εἶναι δόκιμοι μοναχοί καί νά ἀφιερώνουν τή ζωή τους στό Θεό.

Βεβαίως υπάρχουν καί πολλά ἄλλα προβλή-

ματα, ὅπως γιά παράδειγμα ὅτι ὑπάρχει μιά δυσπιστία ἐκ μέρους τμήματος πληθυσμοῦ πού εἶχε ἐπηρεασθῇ ἀπό τό προηγούμενο καθεστῶς καί δέν βλέπουν μέ καλό μάτι αὐτήν τήν ἀναθέρμανση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Ἔπειτα, ἕνα ἄλλο πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Κληρικοί εἶναι τό πῶς θά εἰσαχθῇ τό μάθημα τῶν Ὁρθησκευτικῶν στά Σχολεῖα. Ὑπάρχουν ἐπιφυλάξεις καί ἀρνητικές καταστάσεις γι' αὐτό τό γεγονός. Ἐπιδιώκουν, ὅμως, νά εἰσαχθῇ στά Σχολεῖα ἕνα μάθημα θρησκευτικοῦ πολιτισμοῦ, ὥστε μέσα ἀπό τόν τρόπο αὐτό νά ὑπάρξῃ ἐπικοινωνία τῶν παιδιῶν μέ τήν Ἐκκλησία, διότι ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ρωσικοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἐμποτισμένο ἀπό τήν ὀρθόδοξη ρωσική θεολογία.

Τά τελευταῖα χρόνια λειτουργοῦν στήν Μόσχα 700 ναοί ἀπό 40, στήν ἐπαρχία οἱ 7.000 ἑνορίες ἔγιναν 30.000, οἱ 76 ἐπίσκοποι ἔγιναν 203, οἱ τρεῖς θεολογικές σχολές ἔγιναν 87, τά μοναστήρια ἔφθασαν τά 850 καί τά Κατηχητικά σχολεῖα 11.000.





Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις

1) Αὐξήθηκε ἡ κυκλοφορία τῆς Ἁγίας Γραφῆς παγκοσμίως



Μέ ποσοστό 5% αὐξήθηκε ἡ κυκλοφορία τῆς Ἁγίας Γραφῆς σέ ὅλοκληρο τόν κόσμο κατά τό 2008. Σύμφωνα μέ στοιχεῖα τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας τό 2008 διανεμήθηκαν 280.448.325 Ἁγίες Γραφές καί 11.603.340 Καινές Διαθήκες.

2) Οἱ Μουσουλμᾶνοι στό Ἰράν καταπατοῦν τήν θρησκευτική ἐλευθερία

Σύμφωνα μέ τήν γερμανική ἐφημερίδα Bild δύο γυναῖκες στό Ἰράν καταδικάστηκαν σέ θάνατο ἐπειδὴ δέχθηκαν τόν χριστιανισμό. Τό γεγονός εἶναι πολύ σοβαρό καί θά πρέπει νά μᾶς προβληματίσει καί γιά τήν θρησκευτική ἐλευθερία καί στή χώρα μας μετά τήν μεγάλη αὐξηση τῶν μουσουλμάνων.

3) Ἀπάντηση στήν Ἀθεϊστική Πρόκληση τῶν λεωφορεῖων τῆς Ἀγγλίας

Τρεῖς διαφορετικές καμπάνιες ὑπέρ τοῦ Θεοῦ πραγματοποιοῦνται τόν τελευταῖο καιρό στήν Ἀγγλία μετά τήν προκλητική ἐπιθετική καμπάνια τῶν ἀθεϊστών.

4) Σέ ἐκκλησιαστική ἔκτασι τό νοσοκομεῖο τῆς Καρπάθου

Γιά μιά ἀκόμη φορά ἡ Ἐκκλησία προσφέρει τμήμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιου-

σίας γιά τίς κοινωνικές ἀνάγκες τοῦ λαοῦ στήν Κάρπαθο, ὅπου θά χτιστεῖ τό νέο νοσοκομεῖο. Δυστυχῶς αὕτη ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας πολλές φορές λησμονεῖται...

5) Ἡ κρούση τῆς καμπάνας δέν ἡχορुπαίνει

Μέ γνωμάτευσή του ὁ Νομικός Σύμβουλος τοῦ ΤΠΟΕΚΕ ἀπαντᾷ σέ ὅσους ἐνοχλοῦνται ἀπό τήν καμπάνια, ὅτι ἡ κρούση τῆς καμπάνας σύμφωνα καί μέ ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου εἶναι κατοχυρωμένο δικαίωμα καί ἐντάσσεται στήν θρησκευτική ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου.



6) Ἐπιστρέφει τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στή Ρωσία

Μέ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσίας ἐπιστρέφει τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στή Ρωσία μέσω ἑνός πολιτικοῦ προγράμματος προσπάθειας ἐκμάθησης τῶν ἠθικῶν ἀξιών στή νεολαία.

7) Ὁ Ἅγιος ἱερομάρτυς Φιλούμενος ἕνας νέος ἅγιος τῆς Ὁρθοδοξίας

Τήν Κυριακή 29 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ ἀγιοκατάταξη τοῦ νεομάρτυρα ἁγίου Φιλουμένου ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Ὁ ἱερομάρτυρας ἅγιος Φιλούμενος ἦταν Κύπριος ἱερομόναχος πού ὑπηρετοῦσε στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καί ἐσφαγιάσθη ἀπό φανατικούς Ἑβραίους.

8) Νέο Σχολείο της Έκκλησίας στή Ναζαρέτ

Σέ ἐκκλησιαστική ἔκταση στή Ναζαρέτ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος θεμελίωσε πρόσφατα ἕνα νέο σχολεῖο τῆς Ἐκκλησίας πού θά ἐξυπηρετήσῃ τὰ παιδιά τῆς Ναζαρέτ. Τό σχολεῖο ὀνομάζεται «Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου».

9) Φιλοξενία παιδιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπό τήν Ἱ. Μ. Φθιώτιδος

Δύο ὁμάδες παιδιῶν ἀπό τήν Ἰορδανία καί τήν Πολωνία φιλοξένησε στίς Κατασκηνώσεις τῆς ἡ Ἱ. Μ. Φθιώτιδος. Τά παιδιά εἶχαν τήν εὐκαιρία νά γνωρίσουν τήν Ἑλλάδα καί ἐπισκέφθηκαν πολλά μνημεῖα καί ἄλλα ἀξιοθέατα.

10) Προγράμματα ἱεραποστολῆς καί φιλανθρωπίας γιά τὰ παιδιά τῆς Ἀφρικής

Μέ 150 εὐρώ μπορεῖτε νά γίνετε ἀνάδοχοι ἐξ ἀποστάσεως σέ νεοφώτιστους χριστιανούς μέ τό ὄνομα τῆς ἐπιθυμίας σας. Παράλληλα μέ 300 εὐρώ τόν χρόνο μπορεῖτε νά σπουδάσετε φτωχά παιδιά στήν Ἀφρική. Τά προγράμματα ὑλοποιεῖ ἡ Ὁρθόδοξη Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς Θεσσαλονίκης. Πληροφορίες στά τηλ. 2310-279910.

11) Ἡ Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή στή Νιγηρία

Ἀπό τό 1997 στή Νιγηρία ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἀλέξανδρο ιδρύθηκαν 42 ἐνορίες μέ 25 ἱερεῖς καί ἕναν διάκονο, 31 Κατηχητές καί 35 Ἀναγνώστες. Αἱ Ἱ. Μοναί τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, Ἁγίας Σκέπης καί Ἀγ. Ἀνδρέου καί ἐκπαιδευτικά καί κοινωφελῆ ἰδρύματα. Τέλος ιδρύθηκαν τοπικές

Ἐκκλησίες στίς χώρες τοῦ Μπενίν καί τοῦ Τόγκο.

12) Πλούσιο ἱεραποστολικό ἔργο στήν Ἱ. Μ. Ζιμπάμπουε

Μέ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε κ. Γεωργίου ἐπιτελεῖται ἕνα μεγάλο ἱεραποστολικό ἔργο, μέ κατηχήσεις, φιλανθρωπικές ἐξορμίσεις, κατασκευή ὑδραγωγείου, ἀνέγερση νηπιαγωγείου καί θεμελιώσεις 2 νέων ἱερῶν ναῶν.

13) Στό Διαδίκτυο ἡ παλαιότερη Βίβλος τοῦ κόσμου

Ἡ παλαιότερη Βίβλος τοῦ κόσμου πού χρονολογεῖται ἀπό τόν 4 μ.Χ. αἰῶνα εἶναι πλέον προσβάσιμη κατά τό ἥμισυ στό Διαδίκτυο. Πρόκειται γιά μία ἀπό τίς πρῶτες ἐκδόσεις τοῦ Συναῖτικοῦ Κώδικα, γραμμένου στά Ἑλληνικά.

14) Μεγάλος κίνδυνος γιά τή δημοκρατία καί τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα οἱ Σέκτες

Αὕτη ὑπῆρξε ἡ μεγάλη διαπίστωση στό συνέδριο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας Κέντρων Ἑρευνας καί Πληροφορίας γιά τό Σεκταρισμό πού πραγματοποιήθηκε στήν Ἁγία Πετροῦπολη.

15) Συμβουλευτικός Σταθμός τῆς Παγκύπριας Ἑνώσης Γονέων γιά τίς Παραθρησκείες

Προκειμένου νά βοηθήσῃ τούς γονεῖς πού τὰ παιδιά τους ἔπесαν θύματα σέ παραθρησκείες ἡ Παγκύπρια Ἑνωση Γονέων ἱδρύσε Συμβουλευτικό Σταθμό γιά ἐνημέρωση. Ἡ ἀλλαγὴ στόν χαρακτήρα καί τή συμπεριφορά τῶν παιδιῶν θά πρέπει νά προβληματίσῃ τούς γονεῖς.



Ἡ Θρησκευτική Ὑπηρεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐργάζεται γιὰ τὴν πνευματικὴ Θωράκιση τῶν Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους μέ τὴν προσευχή, τὴν Θεία Λατρεία καὶ τὰ ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν τέλεση κάθε Κυριακῆ καὶ ἑορτῆ τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερό Ναό τῶν Ταξιαρχῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀκαδημίας. Μὲ τίς ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις στὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομίας σέ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τίς ὁμιλίες καὶ διαλέξεις, τίς πνευματικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις. Μὲ τὴν διάθεση τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἐντύπων καὶ τὴν ὀργάνωση βιβλιοθηκῶν. Μὲ τὴν πνευματικὴ συμπαράσταση στοὺς δοκίμους, τοὺς ἀσθενεῖς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά τῶν ἀστυνομικῶν στὶς κατασκηνώσεις. Ἐπίσης μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπικοινωνία, τὸ διάλογο καὶ τὴν ἐνημέρωση σέ πνευματικὰ θέματα.